

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 126/2024
13.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Емира Калића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К. бр. 124/21 од 29.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-145/23 од 06.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Емира Калића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К. бр. 124/21 од 29.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-145/23 од 06.03.2023. године, у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7) и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К. бр. 124/21 од 29.12.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, па је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци и обавезан је да сноси трошкове кривичног поступка, те да плати суду на име паушала износ од 6.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Ради остваривања имовинскоправног захтева оштећени је упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-145/23 од 06.03.2023. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Емира Калића и пресуда Основног суда у Сјеници К. бр. 124/21 од 29.12.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Емир Калић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати на поновно одлучивање органу поступка или да побијане пресуде преиначи тако да окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу (члана 488. став 1. ЗКП) и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. Законика о кривичном поступку (ЗКП), без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на тај начин што је окривљени оглашен кривим за кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 1. Кривичног законика иако изрека не садржи радњу извршења овог кривичног дела, јер окривљени ничим није претио оштећеном, нити је изјавио да ће истом учинити нешто, нити је предузео било коју радњу која има принудни карактер, а како окривљени није био упућен да оштећени предузима службену радњу то није могао ни имати умишљај усмерен на спречавање исте.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 322. став 1. Кривичног законика (КЗ) прописано је да кривично дело спречавање лица у вршењу службене радње чини онај ко силом или претњом да ће непосредно употребити силу спречи службено лице у вршењу службене радње коју предузима у оквиру својих овлашћења или га на исти начин принудни на вршење службене радње, док је ставом 3. прописано да ко дело из става 1. и 2. овог члана учини према службеном лицу у вршењу послова јавне или државне безбедности или дужности чувања јавног реда и мира, спречавања или откривања кривичног дела, хватање учиниоца кривичног дела или чувања лица лишеног слободе, казниће се затвором од 3 до 10 година.

У чињеничном опису кривичног дела у изреци првостепене пресуде наведено је да је окривљени АА „... способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима спречио службено лице оштећеног полицијског службеника ПС Сјеница ББ у вршењу послова јавне безбедности и чувања јавног реда и мира, претњом да ће употребити силу, на тај начин када је оштећени полицијски службеник ББ упозорио

грађане који су били на јавном скупу, одржавању коњичких трка, да престану са нарушавањем јавног реда и мира... што су грађани негодовали и нису поступили по наредби и да не би дошло до сукоба већих размера испалио два метка у ваздух као знак упозорења из службеног пиштоља, насрнуо на оштећеног полицијског службеника у намери да спречи службено лице, да утврди идентитет мотоциклисте који је возио мотоцикл коњичком стазом, стиснутих песница обраћајући му се речима: „Откуд теби право да пуцаш, мајку ти је.ем, све ти је.ем“ и то поновио више пута... с обзиром да је био свестан кривичног дела које чини, хтео његово извршење и наступање забрањене последице“.

Из напред описане радње извршења јасно и недвосмислено произилази да се у радњама окривљеног које се огледају у претњи да ће употребити силу у односу на оштећеног обраћањем оштећеном стиснутих песница и изговарањем речи описаних у изреци пресуде, те спречавањем оштећеног као полицијског службеника ПС Сјеница у вршењу службене радње утврђивања идентитета мотоциклисте који је возио мотоцикл коњичком стазом и откривања учиниоца у вршењу кривичног дела, стичу сва објективна обележја кривичног дела као и субјективна („свестан кривичног дела које чини, хтео његово извршење и наступање забрањене последице“) обележја кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, због ког је правноснажно и оглашен кривим, те су супротни наводи браниоца окривљеног оцењени неоснованим.

Даље у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним пресудама учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, а која повреда се састоји у чињеници да је читав поступак вођен од стране неовлашћеног лица, односно од стране заменика јавног тужиоца као лица овлашћеног на вођење поступка који црпи своја овлашћења из овлашћеног јавног тужиоца, те како на територији Новог Пазара већ дуго низ година не постоји јавни тужилац из чијег би овлашћења заменик јавног тужиоца црпео своја, то је на овај начин учињена означена повреда закона.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произилази да је оптужница јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Новом Пазару – Одељење у Сјеници КТО бр. 78/21 (КТ бр. 102/21, Кти бр. 1/21) од 07.09.2021. године поднета од стране заменика Основног јавног тужиоца Петка Пуцаревића, који је на главом претресу и заступао оптужбу.

Одредбом члана 11. тачка 1. тада важећег Закона о јавном тужилаштву прописано је да је „јавнотужилачка функција“ функција јавног тужиоца и функција заменика јавног тужиоца („Службени гласник РС“, бр. 116/2008... 63/2016 УС) дакле, јавни тужилац и заменик јавног тужиоца су овлашћени да подигну и заступају оптужбу, у смислу члана 43. став 2. тачка 5) ЗКП, и да врше друга права и дужности ради гоњења учинилаца кривичних дела, из ког разлога је без значаја чињеница што је у време подношења оптужнице и поступка пред првостепеним судом био постављен вршилац функције јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Новом Пазару.

Сходно изнетом, у време подношења и заступања оптужног акта – оптужнице Основног јавног тужилаштва у Новом Пазару, Одељење у Сјеници КТО бр. 78/21 (КТ

бр. 102/21, Кти бр. 1/21), заменик Основног јавног тужиоца у Новом Пазару, Одељење у Сјеници био је овлашћени тужилац за поступање по истом, те су супротни наводи захтева за заштиту законитости којима се указује да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП од стране овог суда оцењени као неосновани.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да су побијаним пресудама учињене и повреде закона које нумерише као повреде из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 3) у вези одредбе члана 15. став 2. и члана 16. став 5. ЗКП и члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 15. став 2, члана 16. став 5. ЗКП, члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, то је у овим деловима Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**